

Ked' sláviť, tak naplno

Pred niekoľkými rokmi sme s kolegami riešili zvláštnu vec: na birmovku, na sobáš a tiež slávnosť Prvého sv. prijímania chodili aj ľudia, ktorí tam boli kvôli iným ľuďom. Bežne sa hovorí, že do kostola by sa nemalo chodiť kvôli ľuďom, ale na týchto zhromaždeniach bolo aj niečo veľmi pozitívne. Totiž prísť tam so spolupatričnosti so svojim synom, dcérou, príbuzným, priateľom, kamarátom... je prejav vzťahu. Ak máme niekoho blízkeho, nevádi nám, aj keď sa v niečom líši, ale práve naopak, pre to čo sme spolu prežili, vieme pri ňom stáť, aj keby sa jeho cesta v niečom delila od našej. Aj na oslavu nemáme vždy chuť ísť, ale neraz tam ideme preto, že si vážime, či máme radi toho, kto oslavuje, tých, ktorí sa tam stretnú. Považujem to za začiatok, za prejav spolužitia nie iba na základe ekonomických vzťahov, ale na základe ľudskej spolupatričnosti. Pri slávnostiach je to dosť dôležité - vedieť najprv spolu žiť a potom môžeme aj sláviť. Slávnosť sa vydarí skôr tam, kde sú ľudia schopní spolužitia, kde si vedia porozumieť aj mimo slávnosti. Takí môžu sláviť naplno. Presne tak by to malo fungovať aj v kostoloch a v spoločenstvách, ktoré tam chodia sláviť. A veľmi podobne to funguje aj v spoločenstvách, ktoré sa chcú modliť.

Raz prišiel za mnou muž v stredných rokoch a veľmi nástoľivo ma žiadal, aby som mu povedal, ako má priviesť svoju manželku do kostola. Už roky sa za to modlil - a nič. Už roky sa s ňou pokúšal hovoriť - a nič. Už roky poukazoval na jej príklad pre deti - a nič. Pôsoobil na mňa, akoby sa bolo v ňom práve niečo zlomilo, a nechcel odísť, kým mu nepoviem, ako ju má teda priviesť. Na také otázky sa odpovedá dosť ťažko - to si môže predstaviť každý, kto by chcel na ňu odpovedať bez zľahčovania a príliš jednoduchých odpovedí. A ešte je to ťažšie, keď s niekým nemôžete viesť skutočný rozhovor, pretože on žiada len okamžitú odpoveď. Pokúšal som sa mu vysvetliť, že problém je asi trochu zložitejší - ale to nechcel počuť, stále sa vracal k svojej otázke. Pokúšal som sa mu hovoriť, že mať v sebe motív za každú cenu zmeniť niekoho, že to nie je o láske, ale o svojej predstave - ale to nechcel počuť a znovu sa vrátil k svojej otázke. Nakoniec som mu povedal niečo, čo mi bolo najbližšie, ale nepredpokladal som, že sa s tým uspokojí. Povedal som mu, že podľa mňa je najkrajšie pozvanie do kostola, keď si nás niekto váži ako šikovného, dobrého, múdreho, ako odborníka, ako kamaráta teda ako človeka. Ak nám vie takýto človek povedať, že si nás váži a že by sa rád s nami modlil... Sám som niečo podobné zažil - ľudí, ktorých som si veľmi vážil, ktorí boli vynikajúci odborníci, ktorí boli obľúbení a veselí, citliví a múdri - a pritom ľudia úprimne veriaci, skromne sa modliaci. Hoci som chodieval do kostola, hoci som bol veriaci, predsa to bolo pre mňa niečo veľmi silné a bolo to aj pre mňa akési opätovné pozvanie k modlitbe, kostolu. Mój diskutér povedal, že toto chcel počuť a odišiel. Nevie, čo sa stalo s jeho manželkou. Viem len, že v tom, čo som mu povedal je aj kus slobody - ak by sme sa radi s niekým stretli, modlili, potom to neznamená, že to musí byť, ale rešpektujeme jeho vôľu. A tiež je mojou skúsenosťou, že sa ďaleko lepšie stretá, modlí,

Apoštolát modlitby na mesiac jún:

- **Všeobecný:** Aby sa každá naša činnosť začínala aj končila v Kristovi, ktorý je prítomný v Eucharistii.
- **Misijný:** Aby katolíckym občanom vo Vietname bola zaručená väčšia možnosť spolupracovať pri rozvoji ich vlasti s kultúrными, vzdelávacími a sociálnymi ustanovizňami.
- **Úmysel KBS:** Aby sme našu lásku k Bohu a blížnemu posilňovali láskou prúdiacou zo Srdca Ježišovho.

spieva.... s ľuďmi, ktorí obstoja v živote, ktorých si môžeme vážiť. A tiež mnohí hľadajú v spoločenstve veriacich aj tváre, ktoré majú radi, ktoré si vážia... a že keď ich tam vidia, dodáva im to silu a radosť. A tiež mnohí teológovia hovoria, že najprv je vnímanie života, radosť, krížov, potom je hľadanie ľudí s ktorými je to možné zdieľať a potom sa rodí liturgia.

Nepoznám žiaden jednoduchý recept, ale tu niekde vidím smer. A všetky tieto veci píšem s ohľadom na prvoprijímajúce deti. Viem, že z mnohých z nich vyrastú ľudia, ktorých si budeme vážiť. Veľmi by som si priať, aby sa vedeli aj po rokoch spolu tešiť, sláviť a modliť. Pretože sa mi zdá, že tam, kde sa rozvíja aj kresťanské uvažovanie, tam je možnosť širšieho myslenia, tam je väčšia pravdepodobnosť rozvíjania ľudskosti... Nemôžeme urobiť viac, ako viesť ich k plnému životu a byť im príkladom aj spoločného slávania a modlitby.

Peter Cibira, správca farnosti

Sviatok Najsvätejšieho Srdca Panny Márie.

Sobota po sviatku Najsvätejšieho Srdca Ježišovho je zasvätená Najsvätejšiemu Srdcu Panny Márie.

Úcta k srdcu Panny Márie sa začala formovať v 16. storočí. Posilňovalo ju veľa zázračných zjavení a mimoriadnych udalostí. Vyvrcholili v 20. storočí zjavením v Lurdoch a vo Fatime.

Na sklonku 1. svetovej vojny pri malej portugalskej dedine sa trom pastierikom zjavila Panna Mária. Zjavenie sa opakovalo 7-krát a 10-ročná Lucia, 9-ročný František, 7-ročná Hyacinta, sprostredkovali Máriino posolstvo ľudstvu. Najznámejšie požiadavky Panny Márie z fatimského zjavenia tlmočené Luciou zneli:

Pán Ježiš chce vo svete úctu k môjmu Nepoškvrnenému Srdcu, aby sa duše zachránili. Ak sa urobí to, čo vám kážem, budú mnohé duše

zachránené a svet sa dočká mieru. Ak ľudstvo neprestane urážať Boha, príde horšia vojna, hlad, prenasledovanie Cirkvi a Sv. Otca - Chce ustanoviť vo svete úctu k Panne Márii. Tomu, kto bude túto úctu pestovať, sľubuje spásu.

Pobožnosť prvých sobôt.

Panna Mária spojila s touto pobožnosťou "veľké prisľúbenie".

Podmienky: Sv. spoveď, sv. prijímanie, modlitba sv. ruženca, 15 minút rozjímania o tajomstvách sv. ruženca a úmysel odčiniť urážky spôsobené Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie.

Panna Mária nás miluje, oroduje za nás. Nebeská Matka má jemné srdce a nebolo a nebude srdca na zemi, ktoré by nás vrúcnejšie milovalo, ako bolo a je Najsvätejšie Srdce Panny Márie.

Na Slovensku tisíce chorých a trpiacich si zvolilo Najsvätejšiu

Pannu za svoju veliteľku. Stovky listov dosvedčujú, že s týmto srdcom Matky Spasiteľa sa ľahšie trpí a umiera.

Zelený ŠKAPULIAR je darom Nepoškvrneného Srdca Panny Márie pre záchranu hriešnikov. Zverila nám ho nebeská Matka prostredníctvom sestry Justíny Biskeyburu - dcéry kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul v r. 1840.

Spracovanie podľa knihy Mária hovorí svetu a knihy Celý rok so svätými

Vnútorň hlas jej súčasne vysvetľoval "Tento znak má prostredníctvom dcér kresťanskej lásky prispieť k obráteniu hlavne neveriacich a pripraviť ich na dobrú smrť"

M.H.

Svätý Peter a Pavol

Sv. Peter a Pavol boli mučeníci a apoštoli. Narodili sa okolo r. 10. až 5. V katolíckom kalendári slávia sviatok 29. júna. Sú jednými z najznámejších svätcov Cirkvi.

Peter sa pôvodne volal Šimon, mal rodinu a žil v meste Kafarnau. Pracoval ako rybár. Jeho brat Ondrej bol učeníkom Ježiša Krista. Ten ich oboch povolal za apoštolov. Vtedy zazneli z Mesiášových úst tieto slová: "Ty si Peter, to je skala a na tej skale postavím svoju cirkev." Takto sa zo Šimona stal apoštol Peter. Neskôr hlava Cirkvi a prvý pápež. Peter mal v Jeruzaleme veľké slovo a horlivo kázal Ježišovo učenie, konal nespočetné množstvo zázrakov. Pôsobil v Antiochii, potom prišiel do Ríma. V tej dobe tam vládol Nero, ktorý dal Petra zatknúť. Odsúdil ho na smrť ukrižovaním. Dal sa ukrižovať dolu hlavou, pretože nie je hodný umrieť tak ako Kristus. Jeho pery nevyslovili žiadnu prosbu o milosť. Poprava sa konala r. 67. Po smrti bol vyhlásený za patróna pápežov, biskupov, sklárov, truhlárov, rybárov, trosečníkov, obchodníkov a panien. Telo svätca bolo

spočiatku na civilnom cintoríne. Neskôr bolo prevezené do baziliky v Ríme. Poznáme ju pod názvom Svätopeterský dóm. Na freskách a dobových maľbách bol znázorňovaný ako apoštol a pápež. V ruke drží väčšinou knihu, kľúč, barlu, zvitok, rybu, kríž alebo kohúta. Najčastejšie je maľovaný spolu s Pavlom.

Pavol, syn farizeja z Tarzu sa pôvodne volal Šavel. Bol veľmi vzdelaný. Stal sa z neho fanatický prenasledovateľ kresťanov. Zúčastňoval sa na ich vraždení. Pri jednom z prenasledovaní sa mu na ceste zjavil ukrižovaný Ježiš. Po tomto zázraku stratil Šavel zrak a museli ho doviešť do Damašku. Tam mu Ananiáš, Ježišov učeník navrátil zrak a pokrstil ho. Vtedy dostal meno Pavol. Zúčastnil sa na mnohých misijných cestách, zakladal kresťanské obce a kázal Ježišovo učenie. Prišiel do Ríma spolu s Petrom. Bol odsúdený na smrť, veľmi trpel, bol bičovaný a kameňovaný. Sťali mu hlavu r. 67. Kam dopadla hlava, tam vznikli tri pramene. Neskôr na nich postavili kostol sv. Pavla. Nad pôvodným hrobom stojí bazilika.

R. 1823 obrátil požiar baziliku na popol. Pápež Lev XII. dal postaviť nový chrám a zrenovovať baziliku. Pavol - patrón katolíckych teológov, duchovných správcov a robotníkov. Znázorňovaný bol väčšinou s knihou a mečom. Postavou bol malý útlý muž s holou hlavou a dlhými fúzmi. Na maľbách je znázornený s tromi prameňmi pod nohami na znak zázraku.

Na výtvarných dielach ich oboch možno vidieť s Ježišom Kristom medzi sebou. V niektorých prípadoch sú to i apoštoli Ján a Marek.

Sv. Peter a sv. Pavol boli, sú a budú jedinými z najväčších svätcov v celej katolíckej cirkvi. Dodnes veľmi uznávaní a rešpektovaní apoštoli a mučeníci. Ich životy však neboli úzko späté avšak osudy oboch mužov sa veľmi zblížovali. Preto ich mená slávime v jeden deň. Poslanie sv. Petra a sv. Pavla bolo v Božích rukách a Boh vedel, čo zamýšľa.

Prevzaté z knihy V. Schaubera a H.M. Schindlera - Rok so svätými.

L.I.

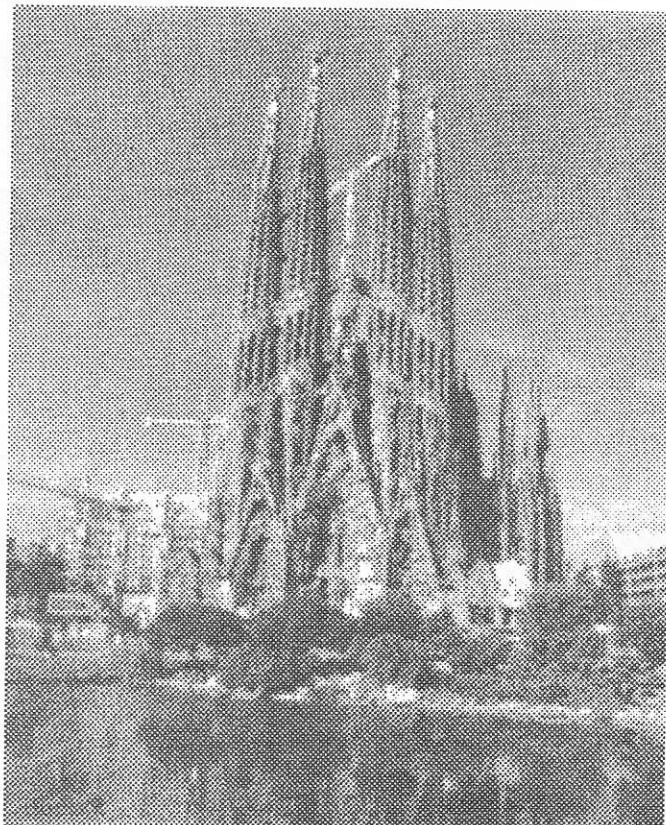
Ak raz navštívite Španielsko, neobíd'te Barcelonu

„Ja ju vidím, vidím ju!“ – od úžasu som sa zhlboka nadýchla a pretrela si oči, či nesnímam. Vidieť Chrám SAGRADU FAMILIU bol môj sen. A sen sa mi splnil.

Katedrála Gaudího – Sagrada Familia, v preklade Chrám Svätej Rodiny, vyrastá už desiatky rokov. Jeho výstavbu navrhol a financoval, ako aj staval španielsky seňor Gaudí. Bol samotár a žil veľmi skromne v malom domčeku vedľa stavby chrámu. Všetky peniaze venoval na stavbu a sám žil ako bedár. Jeho život sa skončil skoro, pár metrov od domu ho zrazila električka, keď si bol v stánku kúpiť tabak. Odviezli ho do nemocnice pre chudobných ľudí bez domova a tam ho spoznala jedna rehoľná sestrička. Hneď odhalila jeho identitu, ale bolo už neskoro, Gaudí podľahol. Stavba chrámu sa pozastavila a pokračovať začali odstupom času. Teraz stavbu financujú obyvatelia Barcelony, turisti a španielska kráľovná. Dostavba má trvať ďalších 40 rokov. Má veľmi veľa veží, ktoré zatiaľ zobia vysokánske žeriavy. Po jej dokončení vojde dnu 5000 veriacich. Môžete nazrieť dnu, však odstojujete si dlhý rad na vstupenku, ktorá stojí 18 000 španielskych pesiet, čo je asi 4 500 Sk. Zatiaľ však uvidíte vo vnútri len lešenie. Sagrada Familia je nádherná stavba, ktorou je Barcelona známa po celom svete.

V prístave stojí socha známeho objaviteľa Krištofa Kolumba, ktorý ukazuje prstom (prst meria 45 cm) na smer plavby pri objavení Ameriky. Navštívte „Podmorské akvárium“, kde sa môžete prechádzať za sklom medzi rôznymi rybami, ba dokonca i žralokmi.

Z vrchu Montjuic môžete obdivovať krásy mesta, mora i palmy s papagájmi.

Neobišli by ste ani Olympijský štadión, ktorý postavili za 22 dní, ani futbalový, kde je fantastické múzeum Barcelonského futbalu.

Vo večerných hodinách uvidíte niečo krajšie ako ohňostroj – Barcelonské fontány. Tú najväčšiu volajú spievajúca alebo tancujúca. Je to predstavenie hudby, svetiel a vody, ktorá strieka podľa hudby. Podľa nej aj svieti a mení farby. Viete si predstaviť, keď pustili Titanic, koľko úžasu bolo medzi stotisícimi návštevníkmi rôznej národnosti? Nemali ste sa kde postaviť, každý chcel vidieť tú nádheru!

Preto, ak raz navštívite Španielsko, neobíd'te Barcelonu, nenechajte si ujsť tento zážitok!

Milada Krajáčová

Dom môj je domom modlitby.

Keď vkročím do nášho kostola, akoby ma oval nejaký zvláštny pocit uvoľnenosti, tichosti a pokoja. Čo je to, že naraz nechám všetky starosti stranou a pozerám s úctou na Svätostánok? Akoby sa niekto prihovárал môjmu vnútru, som rada že je niekto pri mne a poteší ma svojou prítomnosťou. A odpovede na otázky sa hrnú:

J: Chceš ma prosiť za niekoho?

Áno, chcem. Za svoje deti, vnúčatá, poblúdených.

J: Si smutný, máš zlú náladu, chceš mi vzdať úctu a poklonu?

Áno, Pane, chcem. Je tak dobre pri Tebe.

Celý kostol je ozdobený krásnymi kvetmi, rozvoniavajúcimi po celom chráme. To ruky našej kostolníčky ich roznášajú po každom oltári, ku každému svätému. Všetky úlohy vykonáva s láskou a veľmi radostne. Nie je sama, čo zútulňuje chrám, má pomocníčky, ktoré spolupracujú s ňou. Je vidieť, že kostol je čistý, každý sa môže pohrúžiť do rozjímania, alebo len obzrieť sa a pokloniť najsvätejšej sviatosti.

Oltáre sú ozdobené veľmi peknými oltárnymi plachtami.

Ďakujeme všetkým, ktorí sa starajú o náš chrám.

M.H.

Chod'te do celého sveta

Rozhovor s Gabrielom Paulovičom a jeho manželkou Katkou

Svet prechádza vývojom a rôznymi zmenami. Tomuto sa nevyhne ani náš mesačník. Jednou zo zmien bol odchod zakladateľa Gabriela Pauloviča do Kanady. V týchto dňoch sme ho zachytili aj s manželkou Katkou počas dovolenky vo svojom rodisku.

- Vitajte na Slovensku

Ďakujeme.

- Gabo. Aká bola história vzniku Duchovných ozvien?

Asi 2 až 3 roky som rozmýšľal nad tým, aké by to bolo dobré vydávať vlastné farské noviny. Po ročnom konzultovaní s Jozefom Belicom sme oslovili vtedajšieho pána farára Jozefa Kolpáka. Na náš podnet zvolal niekoľkých ľudí a v januári 1998 sa zišla historicky prvá redakčná rada. Zo začiatku sme začínali bez veľkých zámerov s tým, že pod vplyvom viacerých sa mesačník vykryštalizuje. Ja som rozmýšľal, čo by som mohol pre farnosť urobiť z toho, čo by som vedel a neublížil by som.

- Časopis sa rozbehol dobre. Prišla prvá vážnejšia zmena, keď si v septembri 1998 odišiel za prácou do Kanady. Čo bolo podnetom?

V tom čase tam bol už môj bývalý vedúci z Burzy cenných papierov. Po prvých skúsenostiach nás niekoľkých zavolať na prácu do zahraničia. Z burzy sme odišli štyria. V súčasnosti sa pravidelne stretávame s 15 rodinami zo Slovenska.

- Na aký čas si plánoval odísť?

Odchádzal som s predpokladom na 1 až 2 roky ale hneď od začiatku som počítal s možnosťou, že ak situácia dovolí, ostanem natrvalo.

- Katka. Po ¾ roku si prišla za ním aj ty.

Skončila som magisterské štúdium v Bratislave. Priatelili sme sa už odtiaľto. Prišla som pôvodne do Kanady len na prázdniny. Tie som si predĺžila až do svadby a vlastne až dodnes.

- Manželia ste už 1,5 roka. Čo rodina?

Chceme mať deti v dohľadnom čase. Plánujeme mať 5 detí, minimálne 3.

- Nie je to veľa?

Možno z nášho pohľadu. V Kanade je to normálne.

- Nemal si problémy s jazykom?

Nie. Ja ovládam angličtinu. Kanada je federatívny štát zložený z 10 provincií a 3 teritórií, ktoré sú spravované federálnymi úradmi. Na federálnych úradoch je spisovný jazyk angličtina a francúzština. 1 mesiac som bol v Toronte, teraz som v Montréale, čo je provincia Québec. 92% obyvateľstva tu hovorí po francúzsky a 8% po anglicky. Úradný jazyk je francúzština ale angličtinu bežne akceptovaná.

- Majitelia firmy v ktorej pracuješ sú židia. Prejavuje sa to nejak?

Čo sa týka vzťahu k nám, ktorí nie sme židia, nie je tu žiadna náboženská neznášanlivosť. Pre všetkých zamestnancov ale platí, že je prísny zákaz práce počas

prikázaných židovských sviatkov. Najčastejší je sabat (židovská sobota). Podľa ich zákonov začína v piatok po západe slnka. Vtedy sa končí pracovný deň hodinu pred západom slnka, aby oni stihli prísť domov a dodržali sabat. My musíme tiež ukončiť prácu. V zime sme končili veľmi skoro. Podobne, ak by som telefonoval vedúcemu cez sabat, nedovolať sa. Vtedy nezdvíhajú ani telefóny.

- A ako je to s dodržiavaním kresťanských sviatkov?

Pokiaľ je to štátny sviatok, je voľno. Inokedy sa pracuje.

- Montréal je približne na tej istej zemepisnej šírke ako Slovensko. Aké je tam počasie?

Predpoveď počasia udáva 2 teploty. teplotu ovzdušia a tzv. pocitovú teplotu. V zime je -15°C , ale máš pocit akoby bolo -30°C . Je to spôsobené silným studeným vetrom. V lete zase vysoká vlhkosť vzduchu i pri 25°C pôsobí pocit ako 40°C . Montréal je blízko Atlantického oceánu, kde končí studený Labradorský prúd a začína teplý Golský prúd.

- V minulosti odchádzalo do Ameriky veľa Slovákov za prácou. Aká je situácia v Kanade?

Na túto otázku neviem úplne presne zodpovedať. V Montréale môže byť možno niekoľko tisíc Slovákov. Surčitosťou ale viem, že sú tam 3 slovenské kostoly: rímsko-katolícky, grécko-katolícky a evanjelický. My sme navštívili rímsko a grécko-katolícky. Nechodíme do nich pravidelne, lebo sú od nás pomerne ďaleko.

- Keď ste tam boli a rozprávali ste sa aj s našimi rodákmi, dorozumeli ste sa po slovensky?

Áno. I keď slovenčina je už dosť problematická. Pomerne často totiž rozprávali nárečím a miestami poprepletané anglickými alebo francúzskymi slovami. Spojenie s dnešnou slovenčinou ale majú. V rímsko-katolíckom kostole je od decembra nový kňaz zo Slovenska. V obidvoch kostoloch je každú nedeľu svätá omša po slovensky.

- Kam chodievate vy?

Blízko nás je anglický kostol svätej Moniky. Je tam i mládežnícky spevokol: 2 flauty, gitary, husle, klavír.

- Akí sú Kanadčania?

Pomerne veľa sa konzumuje ovocie a zelenina. Možno aj pre nízku a po celý rok stabilnú cenu. A čo sa týka charakteru? Sú veľmi milí a ohľaduplní. Ak sa stane, že dáky turista vytiahne mapu, hneď sa pri ňom niekto pristaví, či nepotrebuje poradiť. Ohľaduplnosť vládne aj na cestách.

Určite by sa dalo ešte veľmi dlho rozprávať o živote v Kanade (a môžem vám prezradiť, že sme aj dlho rozprávali). Ďakujem našim rodákovi za rozhovor a tešíme sa na ďalšie stretnutie.

Na rozlúčku pozdravujem všetkých čitateľov Duchovných ozvien. Odkazujem im, aby boli menej len čitateľmi a stávali sa viacej aj prispievateľmi. Veď je to náš mesačník. Členom redakčnej rady želim veľa energie a dobrých nápadov. Väčšinu čísel som dostal elektronickou poštou cez internet. Som milo prekvapený nad zlepšujúcou sa kvalitou.

Za Duchovné ozveny sa zhováral Peter Spusta

Mravček Zvedavček na výlete

V druhý májový štátny sviatok sme sa vybrali na výlet do Smoleníc. Hoci počasie ráno nebolo najideálnejšie na výlet aj tak z našej farnosti na čele s pánom farárom nastúpilo do autobusu asi 30 detí a niekoľko dospelých. Cesta nám rýchlo ubehla a aj počasie sa umúdrilo.

Po Zámockej ulici sme vyšli na Smolenický zámok, kde sme mali dohodnutú prehliadku. Po zámku nás sprevádzal pán kastelán Karol Volner, ktorému by sme chceli aj touto cestou poďakovať za nové poznatky o zámku. Taktiež veľké 3x hurá Lenke Izakovičovej, ktorá nám túto prehliadku po protekcii vybavila.

Pre mladších bola zaujímavá opekačka, na ktorú sme sa tešili všetci. Drevo nachystala mužská časť a ženská časť pripravila špekačky na opekanie. Pri ohnisku sme si

zaspievali s detským speváckym zborom a menšie deti šantili na lúke.

Chceli by sme sa poďakovať aj nášmu dôstojnému pánu farárovi za vydatý výlet.

P.S. Holá, holá ďalší výlet vás – nás volá. Pôjdeme 2 júna na Cestu rozprávkovým lesom opäť do Smoleníc. Odchod je autobusom približne o 8.30 zo Suchej a okolitých obcí. Vítané sú rodiny s deťmi (t.j. aj dospelí). Kto nepôjde bude to len jeho škoda.

Katarína

Ani sedlo, ani koňa

Rozpoviem Vám skutočnú príhodu Františka Saleského:

František Saleský bol biskup. Žil asi pred 400 rokmi. Jedného dňa šiel na svojom koni do akejsi dediny. V dedine sa stretol s istým sedliakom. Ten mu povedal: „Pozdrav Pán Boh, pán biskup. Musím vám niečo povedať. Viete, že sa viem modliť tak, že nemyslím na nič iného?“ „To je úžasné“, odpovedal František. „Ešte som nestretol človeka, ktorý by to dokázal. Preto by som ťa chcel odmeniť. Počúvaj! Ak sa

dokážeš pomodliť celý Otče náš tak, že nepomyslíš na niečo iného, dám ti svojho pekného koňa.“ Sedliak sa potešil a hneď sa začal modliť: „Otče náš...“ „Dáte mi aj sedlo, alebo len koňa?“ spýtal sa odrazu medzi modlitbou. Tu sa biskup zasmial: „Bohužiaľ, bohužiaľ“, povedal, „ani koňa, ani sedlo.“ Sedliak pochopil, že práve o všetko prišiel. Nedokázal sa bez roztržitosti pomodliť ani len túto krátku modlitbičku.

(Z knihy: Veľké pravdy v malých príbehoch)

Vo Versailles

Francúzsky kráľ Ľudovít XV. mal dcéru, ktorá bola veľmi namyslená. Princezná jedného dňa nemohla nájsť zlatú retiazku. Bez príčiny obvinila svoju služobnú. „Madam,“ bránila sa táto, „krivdíte mi!“ Na to pobúrená princezná

zvolala: „Čo si to dovoľujete! Neviete, že som kráľovská dcéra?“

Služobná pokojne odvetila: „A ja som dokonca Božie dieťa!“

(Z knihy: Veľké pravdy v malých príbehoch)

Túžba nájsť

Keď budeš hľadať Pána, svojho Boha, nájdeš ho, ak ho budeš hľadať celým srdcom a celou svojou dušou. A keď ťa v tvojom súžení stihne všetko, čo bolo predpovedané,

v poslednom čase sa vrátiš k Pánovi, svojmu Bohu, a budeš počúvať jeho hlas. Lebo Pán, tvoj Boh, je milosrdný Boh.

Hodnota svätej omše

Účasť na svätej omši bude ti najväčšou útechou v hodine tvojej smrti. Na osobný súd si nesieš so sebou každú svätú omšu a tieto budú tvojimi orodovníkmi. Každou svätou omšou, vypočutou vlastnou mierou horlivosti, viac – menej môžeš umenšiť svoje dočasné pozemské tresty. Prítomnosťou na svätej omši najväčšími preukazuješ svoju oddanosť svätému Človečenstvu Pána Ježiša. Svätá omša nahrádza mnoho zameškaní a nedbanlivostí. Svätá omša zmaže tvoje odpustiteľné hriechy, z ktorých si sa nikdy nevypovedal. Zlý duch má menšiu moc nad tebou. Horlivým počúvaním svätej omše poskytuješ čo najviac pomoci duším, trpiacim v očistcovom ohni. Jediná svätá omša, ktorej sa zúčastníš

vo svojom živote, viac ti osoží, ako početné obetovanie inými za teba po tvojej smrti. Zachrániš sa pred mnohými nebezpečenstvami a nešťastím, ktoré by si ináč neobišiel. Každá svätá omša ti získava novú a novú slávu v nebi. Prítomnosťou na svätej omši skracuješ očistcové trápenia, ktoré ináč na teba čakajú. Vo svätej omši si účastný kňazského požehnanie, ktoré Boh potvrdzuje aj v nebi. Počas svätej omše kľáčiš medzi armádou anjelov, ktorí s bázlivou úctou sú prítomní na Božej obete. Zo svätej omše si nesieš domov Božie požehnanie, účinné aj na tvoje hmotné záležitosti.

Števo Horňák

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na jún

Sv. omše v týždni

Suchá – pondelok - piatok 18.00;

Košolná - streda 17.00;

Zvončín - štvrtok 17.00

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

1. júna – 1. piatok v mesiaci

Zvončín 7.30; Suchá 18.00

2. júna – 1. sobota v mesiaci

Suchá 7.30

3. júna – Nedeľa Zoslania Ducha Svätého

(Turíce), koniec veľkonočného obdobia

Košolná 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

4. júna – Svätodušný pondelok

Suchá 18.00

10. júna – Najsvätejšia Trojica

Zvončín 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30 Košolná 9.00

14. júna – Najsv. Kristovo telo a krv, prikázaný sviatok

Suchá 18.00 v stredu večer s platnosťou na sviatok

Zvončín 7.30; Košolná 17.00; Suchá 18.00

17. júna – 11. nedeľa v Cezročnom období

Košolná 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

22. júna – Najsvätejšie Srdce Ježišovo, sviatok

Suchá 18.00

24. júna – 12. nedeľa v Cezročnom období

Zvončín 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00

29. júna – Peter a Pavol, apoštoli, prikázaný sviatok

Suchá 18.00 v stredu večer s platnosťou na sviatok

Zvončín 7.30; Košolná 17.00; Suchá 18.00

Máj v našej farnosti

Pokrstení: *13.3.1993, Kymet Igazová, Suchá

* 6.4.2001, Martin Silný, Boleráz

* 6.4.2001, Roman Tranžik, Košolná

*27.4.2001, Marek Surový, Suchá

Sviatosť manželstva uzavreli:

28.4. Peter Vanák a Martina Polakovičová

26.5. Tibor Macho a Renáta Hlavatá

26.5. Peter Nemčovič a Ľubica Konečná

Zosnulí: +28.4., Emília Semešová, 88.r, Suchá

+ 5.5., Mária Izakovičová, 81.r, Suchá

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY

Vychádza každú poslednú nedeľu predch. mesiaca.

Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Suchá nad Parnou č. 431, PSČ 919 01, tel: 0805/558 01 44.

Zodpovedný redaktor: Mgr. Peter Cibira, farár

S povolením Arcibiskupského úradu v Trnave, dňa 3.8.1998, č. 2663/98.

Cena: dobrovoľný príspevok

JÚN 2001

Veľkonočné a cezročné obdobie

Pi	1	Justín, mučeník (Kántry)
So	2	Marcelín a Peter, mučeníci (Kántry)
Ne	3	Svätodušná nedeľa (Turíce)
Po	4	Svätodušný pondelok
Ut	5	Bonifác, biskup, mučeník
St	6	Norbert, biskup
Št	7	Róbert, biskup
Pi	8	Medard, biskup
So	9	Efrém, diakon, učiteľ Cirkvi
Ne	10	Najsvätejšia Trojica
Po	11	Barnabáš, apoštol
Ut	12	Ján z Fakundy, vyznávač
St	13	Anton Paduánsky, kňaz, učiteľ Cirkvi
Št	14	Najsv. Kristovo telo a krv, prikázaný sviatok
Pi	15	Vít, mučeník
So	16	Neit, mučeník
Ne	17	11. nedeľa v Cezročnom období
Po	18	Jozef Cafasso, kňaz
Ut	19	Romuald, opát
St	20	Silverius, pápež
Št	21	Alojz z Gonzagy, rehoľník
Pi	22	Najsvätejšie Srdce Ježišovo
So	23	Nepoškvrnené srdce Panny Márie
Ne	24	12. nedeľa v Cezročnom období
Po	25	Viola, mučenica
Ut	26	Ján a Pavol, mučeníci
St	27	Cyril Alexandrijský, biskup, učiteľ Cirkvi
Št	28	Irenej, biskup, mučeník
Pi	29	Peter a Pavol, apoštoli, prikázaný sviatok
Po	30	Prví mučeníci Cirkvi v Ríme

Výročia, významné cirkevné akcie

3.6.

výročie smrti bl. Jána XXIII (1963)

9.6.

výročie smrti biskupa Mons. Róberta Pobožného
(1972 Rožňava), Rožňava

12.6.

biskupská vysviacka Mons. Ján Sokol, arcibiskup,
metropolita (1988), Bratislava - Trnava

19.6.

výročie smrti arcibiskupa Mons. Eduarda Nécseyiho
(1968 Nitra)

24.6.

narodenie sv. Jána Krstiteľa hlavného patróna
arcidiecézy Bratislava - Trnava

29.6.

zbierka „Halier svätého Petra“.